

Liturgie

“Terugblik op wat voorbij is,
het nieuwe begint met wachten”

Woensdag 31 december 2025
Oudejaarsavond

Kerk van Onze Lieve Vrouw van
Altijddurende Bijstand te Bilthoven

Voorganger:	pastor Annelies v.d. Boogaard
Lector:	Frans Willem van de Sande
Blokfluit:	Anneke van de Sande
	Coen van de Sande
Cantor:	Jan van de Sande

Openingsmuziek

Welkom

Gebed

Gebed om vergeving

“Wie anderen niet kan vergeven, maakt de brug kapot, waar je zelf nog overheen moet”.

Dag na dag proberen wij elkaar gelukkig te maken.

Dag na dag proberen wij veel goede wil op te brengen. Soms lukt het ons, soms ook niet.

Steeds proberen we eerlijk te leven, tegenover onszelf, tegenover de ander, maar niet altijd slagen wij daarin.

Leer ons over de zwakheden van anderen heen te stappen en altijd opnieuw te blijven geloven in de goede bedoelingen van de ander.

Leer ons goed te zijn en laat vergeving duidelijker worden in onze vergeving aan elkaar. En bruggen blijven bouwen naar elkaar. Amen

Symbolen neerleggen

Voordat we afscheid nemen van dit jaar dat naar het einde loopt, willen we er nog eenmaal op terugkijken: herinneringen, gedachten, gevoelens, angsten en verwachtingen. Er waren ongetwijfeld fijne momenten en moeilijke ervaringen.

Aan het einde van dit jaar willen we hierbij stilstaan om op een goede manier het nieuwe jaar in te gaan. Om afscheid te nemen van wat lastig was en om vast te houden aan dingen en mensen waarvoor we blij of dankbaar zijn. We halen deze herinneringen uit het donker en leggen ze in het licht.

We doen dit door enkele voorwerpen, die bepaalde gevoelens symboliseren of weerspiegelen, op het altaar neer te leggen.

Stilte

Eerste lezing: "Gedreven..."

(Uit: "Uw weg, mijn weg"- Sabine Nijland)

Gedreven word ik,
steeds verder het land in te trekken,
dat, als een wit, onbetreden sneeuwlandschap,
voor mij ligt, en wenkt.

Gedreven, ondanks mijzelf, te gaan,
weg te trekken
van wat mij vasthoudt en bindt.

Achter mij takken diep gebogen
door de zwaarte van de sneeuw,
scheuren kreunend, vallen gebroken neer,
de sneeuw opwarrelend als een laatste zucht.

Voor mij geen voetspoor, geen pad,
niets dan het zuiver witte wenken
en de trekkende, drijvende stilte.

Onbekend, nog onbeschreven,
onontkoombaar, steeds verder gedreven,
het nieuwe land in.

Waar Liefde als wit schitterende sneeuw
zachtjes rust op de takken
en diep doet buigen naar de aarde,
ontzagwekkend, overweldigend,
verloren in het nieuwe land,
de weg te gaan die niemand ging
en thuis te komen, waar ik nooit eerder was.

Lied: Nu zijt wellekome

Nu zijt wellekome, mens van licht uit Licht.
Treed buiten onze dromen met jouw gezicht.
Stuur het aan op scheiden tussen dageraad en nacht,
nieuwe vredestijden, na alle man en macht. Kyrieleis.

Nu zijt wellekome, mens van licht in mij,
die als een kind wil wonen, herboren, vrij,
in het land van morgen dat de lieve vrede kent,
waar wij zijn geborgen, gezien, aanvaard, herkend,
Kyrieleis.

Nu zijt welkome, langverwachte mens,
 dat wij aan angst ontkomen, verstaan jouw wens:
 ooit te mogen spreken van een wereld omgekeerd,
 waar de kunst van delen voorgoed is aangeleerd.
 Kyrieleis.

Evangelielezing: Lucas 2, 33-35

In Jeruzalem woonde een zekere Simeon; het was een rechtvaardige en vrome man; hij verwachtte de vertroosting van Israël en op hem rustte heilige Geest. Door de heilige Geest was hem geopenbaard dat hij de dood niet zou zien voordat hij de Messias van de Heer had gezien. Door de Geest geleid ging hij naar de tempel. Toen de ouders het kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, nam hij Hem in zijn armen en loofde God met de woorden: 'Nu, Meester, laat U, zoals U gezegd hebt, uw knecht in vrede gaan; want mijn ogen hebben uw heil gezien, dat U ten aanschouwen van alle volken hebt toebereid, een licht dat een openbaring zal zijn voor de heidenen en een glorie voor uw volk Israël.' Zijn vader en moeder stonden verbaasd over wat er van Hem gezegd werd. Simeon zegende hen en zei tegen zijn moeder Maria: 'Deze jongen zal velen in Israël ten val brengen of laten opstaan. Hij zal een omstreden teken zijn – ook door uw ziel zal een zwaard gaan – en zo zal onthuld worden wat er in veler harten omgaat.'

Overweging

Muziek

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome, uw wil geschiede,
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Slotgebed

Zegen

Gezegend je vingers
dat zij begaanbare wegen zullen wijzen.

Gezegend je oren
dat zij het geroep van hen die pijn hebben zullen
horen.

Gezegend je ogen
dat zij in ieder mens het verhaal van God mogen zien.

Gezegend je schouders
dat zij tot steun mogen zijn.

Gezegend je lippen
dat zij troost mogen spreken.

Gezegend je handen
dat zij liefde mogen ontvangen en doorgeven.

Gezegend je voeten
dat zij vrede mogen brengen waar zij gaan.

In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige
Geest. Amen.

Slotlied: “Samen op weg”

Samen op weg, zoekend naar liefde,
naast ieder ander willen staan.
Want kan een mens, zonder die ander
vreugde en vriendschap ondergaan?
Zo moeten mensen zijn voor elkaar:
een steun, een toeverlaat, die niet verloren gaat.

Samen op weg, zoekend naar kansen,
naar elke nieuwe moog'lijkheid,
om voor elkaar leven te scheppen,
ja, Heer, maak ons daartoe bereid.
Wil bij ons zijn van uur tot uur,
ons leiden elk moment, dat men uw kerk herkent.

Samen op weg, zoekend naar leven,
speurend naar licht en dageraad,
mensen vol hoop, sterk en gedreven,
zorgzaam en goed in woord en daad,
niemand alleen en allen tesaam,
zo gaat de boodschap voort
van Jezus eens gehoord.

*Wij wensen u
een goede Oudejaarsavond en
een gezegend Nieuwjaar!*